Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część CXXXIII. — Wydana i rozesłana dnia 6. września 1914.

237.

Rozporządzenie Ministra sprawiedliwości w porozumieniu z interesowanymi Ministrami z dnia 5. września 1914

w sprawie dalszych wyjątków, dotyczących odroczenia zapłaty prywatno-prawnych wierzytelności pieniężnych (rozporządzenie cesarskie z dnia 13. sierpnia 1914, Dz. u. p. Nr. 216).

Na zasadzie § 7. rozporządzenia cesarskiego z dnia 13. sierpnia 1914, Dz. u. p. Nr. 216, w sprawie odroczenia zapłaty prywatno-prawnych wierzytelności pieniężnych zmienia się następujące postanowienia tego rozporządzenia.

§ 1.

W § 2. wstawia się pod l. 2 *a* następujące postanowienie:

„2 *a.* wierzytelności pieniężnych za sprzedane przedmioty lub dostarczone towary na podstawie umów, zawartych przed dniem 1. sierpnia 1914, jeżeli oddanie lub dostawa nastąpiła dopiero po dniu 31. lipca 1914 lub dopiero po tym dniu nastąpi, chyba że one miały być przedsięwzięte przed dniem 1. sierpnia 1914."

§ 2.

W § 2. wstawia się pod l. 2 *b* następujące postanowienie:

„2 *b.* wierzytelności kas chorych przy stowarzyszeniach (§ 60. ustawy z dnia 30. marca 1888, Dz. u. p. Nr. 33) i zakładów zastępczych (§§ 65. ustawy z dnia 16. grudnia 1906, Dz. u. p. Nr. 1 z roku 1907, i rozporządzenia cesarskiego z dnia 25. czerwca 1914, Dz. u. p. Nr. 138) o zapłatę datków na rzecz ubezpieczenia na wypadek choroby tudzież ubezpieczenia pensyjnego."

§ 3.

§ 2., l. 3., ma opiewać:

„3. roszczeń o zapłatę odsetek i rat amortyzacyjnych

a) na podstawie wierzytelności, które służą przedewszystkiem na pokrycie listów zastawnych, tudzież ufundowanych bankowych zapisów dłużnych o pupilarnem bezpieczeństwie,

b) na podstawie zabezpieczonych w księgach gruntowych wierzytelności kas oszczędności i wspólnych kas sierocych,

c) na podstawie wierzytelności kas oszczędności do gmin i innych publicznych korporacyi,

d) na podstawie innych wierzytelności, które są zabezpieczone w księgach gruntowych na wynajętych lub wydzierżawionych budynkach i gruntach, o ile dłużnik nie wykaże, że rzeczywiście pobrane czynsze najmu i dzierżawy po potrąceniu podatków i danin publicznych nie wystarczają na zapłacenie odsetek i rat amortyzacyjnych."

§ 4.

§ 3., ustęp 2., l. 1, lit. *a)* ma opiewać:

„*a)* potrzebny jest według przedłożonego poświadczenia do wypłaty płac i zarobków

w własnem przedsiębiorstwie wierzyciela lub do zaspokojenia czynszów najmu i dzierżawy, które wierzyciel winien jest zapłacić, lub do wypłaty odsetek i rat amortyzacyjnych, które według § 2., l. 3 są wyłączone od odroczenia zapłaty."

§ 5.

§ 3., ustęp 2., l. 1, lit. *c)*, ma opiewać:

„*c)* wymagany jest przez kraje, powiaty, gminy celem wypełnienia ich zobowiązań jakoteż oprocentowania i umarzania długów krajowych i gminnych, tudzież przez banki i zakłady, które wydały listy zastawne lub inne zapisy dłużne o pupilarnem bezpieczeństwie, celem wypełnienia wynikłego stąd ich zobowiązania do oprocentowania i umarzania lub przez publiczno-prawne zakłady ubezpieczenia celem wypełnienia ich zobowiązań wobec ubezpieczonych i członków ich rodzin."

§ 6.

Do § 4. należy dodać ustęp następujący:

„W razie jeżeli wkładka, złożona przed dniem 1. sierpnia 1914 w jednym z banków krajowych lub banków akcyjnych lub w jednej z kas oszczędności przewyższa jeszcze w dniu 16. września 1914 kwotę 2000 K, można nadto żądać zwrotu 20 procent pozostałej wkładki celem zapłaty podatków i danin publicznych w drodze przekazania lub przesłania tej kasie, której poruczono ich ściągnięcie."

§ 7.

Do § 11. należy dodać ustęp następujący:

„W razie nieuiszczenia w właściwym czasie odsetek i rat amortyzacyjnych nie może wierzyciel dochodzić przyznanego mu umową prawa wypowiedzenia względnie prawa żądania natychmiastowego zwrotu kwot kapitałowych, o ile dłużnik zalega tylko z temi odsetkami lub ratami amortyzacyjnemi, które przed dniem 30. września 1914 zapadły lub mają zapaść."

§ 8.

§ 2. niniejszego rozporządzenia wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

§§ 1., 3. i 7. wchodzą w życie w dniu 16. września 1914. Równocześnie traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 25. sierpnia 1914, Dz. u. p. Nr. 223.

Hochenburger wlr.